

[Undervisningsministeren.]

det ærede medlem frk. Anna Westergaard, hvem jeg takker for velvillig holdning overfor selve de bestræbelser, der her udfoldes, at sige, at jeg i kraft af det embede, jeg har som undervisningsminister, er nødt til at afholde mig fra at gå ind i en debat om Københavns kommunes forhold; kommunen har som bekendt siden, såvidt jeg ved, højsalig Frederik den Tredies tid, haft fuldkommen selvstændighed på undervisningens område. Jeg har selv i dagspressen, i dagbladet „Social-Demokraten“, læst en redegørelse, hvoraf jeg ser, at den lærermangel, der i øjeblikket har ramt Københavns kommune — ligesom den bygningsmangel, der har ramt denne by og forøvrigt det ganske land —, er så forfærdende, at jeg særdeles vel forstår, at den store kommune er i en nødsituation. Jeg siger ikke dette for at gå i enkeltheder, men overfor det ærede medlems betragtninger, af hvilke man fik det indtryk, at det var noget kulturfjendtligt, København var ved at foretage, vil jeg gerne udnytte det argument, der er fremført her, til støtte for det lille lovforslag, jeg kommer med. For hvis vi ikke gør noget for at råde bod på lærermangelen; vil ikke blot Københavns, men alle landets skoler, navnlig i de større byer, komme i den situation, at der ikke er anden løsning end at samle børnene i større klasser, og derved lider man det kulturtab, som alle, der har med opdragelse at gøre, sikkert erkender er meget sørgeligt, og som også i det lange løb vil blive føleligt.

Jeg hørte med stor opmærksomhed og interesse på de tal, det ærede medlem frk. Anna Westergaard fremførte vedrørende kvindernes adgang til seminarierne. Jeg tror, jeg kan sige, at der i undervisningsministeriet vil være den største lydhørhed overfor alle naturlige krav, der kan rejses fra kvindeside, både vedrørende adgangen til denne uddannelse og vedrørende de lederstillinger, der naturligt må tilfalde kvinderne. Men jeg forstod, at det var ikke et specielt spørgsmål, en speciel udnævnelse, det ærede medlem pegede på, men at det ærede medlem blot i almindelighed holdt en pegefinger op for os alle og fremhævede, at vi bør varetage også kvindens interesser i disse spørgsmål, hvilket jeg kan forsikre det ærede medlem om at jeg er parat til ved enhver lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

H. P. Johansen: Jeg skal tillade mig at foreslå, at der nedsættes et udvalg på 15 medlemmer til videre behandling af det nu drøftede lovforslag.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Formanden: I skrivelse af d. d. meddeler folketingets formand, at folketinget i sit møde i dag har vedtaget:

Forslag til rigsdagsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Montreal i året 1946 vedtagen konvention om delvis revision af de af Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference på dens første 28 møder vedtagne konventioner med henblik på den fremtidige udøvelse af visse administrative opgaver, som i medfør af nævnte konventioner er overdraget generalsekretæren for Folkenes Forbund, og med henblik på at indføre visse yderligere ændringer deri, forårsaget ved opløsningen af Folkenes Forbund og ved ændringen i Den internationale Arbejdsorganisations statut.

Det påhviler mig at stille forslag om behandlingen af dette forslag til rigsdagsbeslutning. Mit forslag, som vil gå ud på, at forslaget underkastes to behandlinger efter reglerne for lovforslags første og anden behandling, dog således at de herfor fastsatte frister ikke kommer til anvendelse, vil blive sat på dagsordenen for tingets næste møde.

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Landstingets næste møde afholdes onsdag den 23. februar kl. 14 med følgende dagsorden:

1) Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af:

Forslag til rigsdagsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Montreal i året 1946 vedtagen konvention om delvis revision af de af Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference på dens første 28 møder vedtagne konventioner med henblik på den fremtidige udøvelse af visse administrative opgaver, som i medfør af nævnte konventioner er overdraget generalsekretæren for Folkenes Forbund, og med henblik på at indføre visse yderligere ændringer deri, forårsaget ved opløsningen af Folkenes Forbund og ved ændringen i Den internationale Arbejdsorganisations statut.